

Đi u t h i nh t cho x h i Vi t Nam sau 70 năm b c ng s n (Vi t c ng) chỉ m đóng không ph i là s vi c ng i ta ph i nói d i nhau đ mà s ng. Nh ng là s vi c con ng i m t kh năng đ bi t mình đang nói d i...

Sau bài vi t” L i T Bi t c a Giám M c không nhà”, tôi đã có ý đ nh và cũng cho m t s ng i thân quen bi t là thôi, tôi không còn h ng thú đ vi t v nh ng s vi c có liên quan đ n x h i, tôn giáo và con ng i t i Vi t Nam n a. Thôi vì, th nhât là không chuyên. Th hai là mu n tr i v i cái i bi ng c a m t k thích ngao du, làm vài ba bài th con cóc, xem vài cu n phim ki m hi p cho khuây kho , cho quên đi n i đau đang dày xéo trong lòng mình, cũng nh trong lòng ng i Vi t Nam thân yêu t m y ch c năm qua h n là chúí mũi vào m t ch . B i i , càng viết càng đau, càng vi t càng bu n.

Đau vì nh ng b t h nh không ph i ch do bè lữ, hay t p đoàn H chí Minh u mê trong ch thuy t c ng s n gây ra cho ng i Vi t Nam . Nh ng còn là, n i đau trong t n cùng c a tâm h n vì do chính nh ng ng i “ mũ cao, áo dài ” đ c g i là thành viên lãnh đ o cao c p c a tôn giáo mà tôi, và hàng tri u tri u ng i Vi t Nam h ng kính tr ng, đã gây ra m i là đáng nói, đáng t i nh c.

Nh ng r i, tôi, b n tôi, i bu c tôi ph i vi t. H b o, dù ch vi t đ c m t ph n c a s th t, ch không dám m m ng đ n m t n a c a s th t, v n ph i vi t. B i i , ng ng là đ u hàng bóng t i, là giúp bóng t i gây ra t i ác. Tôi không s bóng đêm, cũng không bao gi đ u hàng gian d i, i càng không bao gi đ ng lửa v i gian d i đ làm h i đ ng bào mình. Nên tôi i vi t.

Viết để cho lòng mình được yên ổn. Hay nói cách khác, tôi yêu một đứa m l a trên đ u que diêm h n là nguy n r a k hùa theo bóng t i. B i l , nh m t đ m l a trong đêm, ng i ta có th nh n ra nh ng ngôn ng , t i ng nói quanh mình là ng i hay là ma. Đ đ ng hành hay xa lánh.

Nh ng tr c h t, n i đau y là n i đau gì?

Có ph i đó là s ki n h không dám nói lên m t n a s th t, hay là “ h ” đã m t kh năng đ bi t mình đang nói đ i?

Th t ra, theo dòng s ki n, không c n ph i đ n hôm nay, đ n sau khi c u t ng bí th đ ng c ng s n Liên Xô, Mikhail Gorbachev đã ph i xác minh r ng, “h n n a đ i tôi đã ng p l n trong gian đ i c a c ng s n”. Ho c sau khi bà th t ng Đ c ti n s Angela Merkel, ng i sinh tr ng t i vùng Đông Đ c đ i th i c ng s n, công b r ng: “C ng s n là m t ch đ t o ra s gian đ i”, ng i ta m i bi t Stalin là tên đ t c a nhân lo i và C ng S n ch là m t ch đ , m t ch nghĩa c a gian đ i và t o ra gian đ i. Và ng i ta m i bi t, nh ng n i mà c ng s n n m quy n thì không có Công Lý, không có T Do và đôi khi lu t pháp là phi pháp n a. Nh ng ngay tr c khi đ nh th chi n n ra, tr c khi Hồng Bình Liên Xô ti n vào Đông Âu, tr c khi chúng th tiêu hàng lo t s quan u tú c a quốc gia Ba Lan thì ng i ta đã nói đ n cái b o ác và gian đ i c a c ng s n r i.

Cách riêng Vi t Nam, ngay t thập niên 1940 b t c n i đâu, n u nghe th y tin Vi t Minh đ n thì ngay l p t c, ng òi dân ch còn m t cách duy nh t là b c a, b nhà mà ch y tr n chúng đ tìm cái s ng trong t do. Riêng cái tên Hồ chí Minh n i lên rừng r n gi a đêm khuya, không ph i ch đ kh năng do nh ng đ a tr hay khóc đêm, ho c làm chúng s , không dám ra kh i nhà đ đi đái trong đêm, nh ng nó còn r n l nh h n khi nghe tin th n ch t đ n. Theo đó, vào năm 1954 đã có h n m t tri u ng i dân mi n b c b nhà b c a ch y vào mi n nam đ tìm T Do cũng ch vì cái tên Hồ chí Minh và t p đoàn gian đ i y đã chi m đ c mi n b c và s thành l p ch đ c ng s n ó. Nghe th là r n ng i, là b đi. Ai cũng mu n đi. Nh ng vì c ra đi th t không d dàng chút nào. Ng i may m n thì k p xu ng tàu, ra đi. K còn l i thì ng m h n trong bóng đêm v i “ đi u ru c a q y”. Cũng theo nh ng đ li u, ch có h n m t tri u ng òi mi n b c ch y thoát vào nam trong t ng s h n m i tri u ng òi mu n ra đi. Và trong s nh ng ng i tr n ch y c ng s n vào th i 1954 y, có đ n ¾ là ng i Công Giáo!

T i sao ng i Công Giáo l i ra đi nhi u đ n nh th ?

Có , không có câu tr i nào rõ ràng, đúng đ n h n là vi c th nhìn i xem, Hồ ng Binh (c ng s n) là cái gì . R i c t lỗi c a Nhà Th ra sao, đ t đó có th tìm ra đ c nh ng khác bi t, nh ng lý do c a các chuy n đi đ y kinh hoàng trong máu và n c m t này.

I. C ng s n (Hồ ng Binh) là cái gì và t ch c c a chúng ra sao?

Có th đ nh nghĩa công s n là m t t p th bi t dùng l a đ i đ h p th c hóa b o l c và dùng b o l c đ c p đ o t và duy trì chính quy n. Hồ ng Binh là m t công c đ c bi t c a t ch c này. Nó có th mang tính cách giai đ o n, ho c lâu dài đ đáp ng cho nh ng nhu c u uy hi p ng i dân, hay t o thanh th cho nhà n c c ng s n.

Theo tài li u, có hai ngu n xuất x c a t Hồ ng Binh là: Hồ ng Quân và Hồ ng v Binh.

A. Hồ ng Quân

“Hồ ng Quân (Wikipedia) là cách g i v n t t c a Hồ ng quân Công Nông (ti ng Nga: Рабоче-Крестьянская Красная Армия; vi t t: РККА), tên g i chính th c c a L c quân và Không quân Liên Xô. Hồ ng Quân cùng v i các l c l ng khác (H i quân, B đ i biên phòng, L c l ng c nh v n i v , L c l ng c n v qu c gia) t o thành L c l ng vũ trang Liên Xô. T “h ng” (màu đ) là màu c a cách m ng. Hồ ng quân đ c nh ng ng i Bolshevik thành l p ngày 28 tháng 1 năm 1918. Nh ng ngày công b chính th c là ngày 23 thang 2 năm 1918. T l nh đ u tiên c a Hồ ng Quân là Lev Trotsky.

“Đ n tháng 2 năm 1946, Hồ ng quân đ c đ i tên thành Quân đ i Xô Vi t (Советская Армия) và bao g m các l c l ng vũ trang Xô Vi t ngo i tr h m đ i. Hồ ng quân là l c l ng quân đ i l n nh t th g i t th p niên 1940 cho t i khi Liên Xô tan rã vào năm 1991.

“ M c dù Liên Xô ban đ u gi m t thái đ trung l p trong Đ Nh th chi n, Hồ ng Quân v n ti n hành xâm l c lãnh th phía đông c a Balan vào tháng 9 năm 1939. Sau đó m cu c t n công vào Ph n Lan năm 1939-1940. Cũng theo các tài li u còn l u tr . Trong t ng s 12,4 tri u th ng dân Liên Xô ch t trong chi n tranh, t 2,5 cho t i 3,2 tri u ng i đã ch t không ph i do s chi m đóng c a quân Đ c mà do chính sách kh ng b c a chính quy n Xô vi t(*1)

“Theo m&#t s&# tài li&#u, k&# t&# khi ti&#n vào n&# c Đ&#c *1944-45), ngoài vi&# c c&# p nhà dân và c&# a hi&# u (3*) Hồ ng quân Liên Xô đã h&#m hi&# p trên 2 tri&# u ph&# n&# và tr&# em ng&# i Đ&#c, (4*). T&#i các t&# nh mi&# n Đông n&# c Đ&#c và biên gi&# i Ph&# có h&# n 1,4 tri&# u ph&# n&# b&# h&#m hi&# p; riêng &# Berlin là h&# n 100 ngàn, các t&# nh còn l&#i h&# n n&# a tri&# u”.

Ngày 9-5-2010, T&#ng Th&#ng c&# a Liên Bang Nga, ông Medvedev, sau nhi&# u l&#n t&# cáo cái gian d&#i c&# a c&#ng s&#n đã chính th&#c công b&# tr&# c d&# lu&#n qu&#c t&# r&#ng: “ng&# òi ta có th&# mi&#u t&# chính quy&#n Stalin nh&# là m&#t ch&# d&# toàn tr&#. Các quy&#n c&# b&#n và quy&#n t&# do đã b&# đàn áp. Stalin đã gi&#t ng&# òi hàng lo&#t, t&#i ác này không tha th&# đ&#c”.

Ngày 25/06/2010, B&# tr&#ng Văn hóa Gruzia, Nika Rouroua cho báo chí bi&#t là đêm 24/06, m&#t b&#c t&#ng Stalin b&#ng đ&#ng &# thành ph&# Gori, quê c&# a nhà đ&#c tài Xôvi&#t đã b&# d&# b&#. Thay vào đó, Gruzia s&# xây m&#t đài t&#ng ni&#m các n&#n nh&#n c&# a ch&# đ&# đ&#c tài Xôvi&#t và nh&#ng ng&# i đã b&# m&#ng trong cu&#c chi&#n tranh 2008 ».

B. Hồ ng V&# Binh

Phong trào này đ&#c Mao Tr&#ch Đông kh&#i x&#ng vào đ&#u th&#p niên 1960, nh&#m h&#y di&#t văn hóa c&# và thi&#t l&#p m&#t văn hóa m&#i theo ch&# nghĩa c&#ng s&#n vô th&#n và theo t&# t&#ng Mao, sau khi CS chi&#m đ&#c Hoa L&#c. 10 năm gieo bão trong cu&#c g&#i là “Cách M&#ng Văn Hóa” do Hồ ng V&# Binh lãnh đ&#o, h&#n 7 tri&# u ng&# i đã b&# sát h&#i!

Theo l&#i bà Liu, m&#t c&#u Hồ ng V&# Binh, hi&#n đ&# b&# đ&#ng, b&# c&# nhà n&# c Trung c&#ng cho bi&#t: “Sinh viên gi&#t h&#i sinh viên, đ&#a ch&# b&# sẵn lòng nh&# là ‘cánh h&#u’, và tín đ&# tôn giáo b&# đánh đ&#p n&#i công c&#ng vì ‘truy&#n bá mê tín’.

Trong nh&#ng năm làm Hồ ng v&# binh và đi theo cu&#c Cách m&#ng Văn hóa, bà Liu đã gi&# nhi&#u v&# trí khác nhau. Sau tr&# thành ng&# i đi&#u hành trong ban tuyên truy&#n c&# a ch&# đ&# t&#i t&#nh Thi&#m Tây. Bà nói: “S&# cai tr&# c&# a h&# là b&#ng t&#y n&#o quy mô l&#n và ki&#m soát truy&#n thông. Tuyên truy&#n s&# làm đ&#o l&#n các khái ni&#m ‘yêu Đ&#ng’ và ‘yêu n&# c’, đ&# tr&#n l&#n ch&# nghĩa ái qu&#c v&#i yêu ĐCSTQ.” Và “Các ban tuyên truy&#n đ&#u ph&#c v&# cho Đ&#ng”, bà nói. N&#u h&# làm t&#t, h&# s&# đ&#c thẳng ch&#c. N&#u h&# nói nh&#ng đi&#u tiêu c&#c v&# ch&# đ&#, h&# s&# có th&#b&# tr&#ng ph&#t. “Lúc đó tôi bi&#t r&#ng t&#t c&# là gi&# d&#i và vô nghĩa, nh&#ng không còn s&# l&#a ch&#n nào khác. Theo đó, m&#i ng&# i đua nhau nói d&#i,”

Một cách vắn gọn là: Theo nhu cầu sống, trong thời gian là Cách Mạng Văn Hóa, Hồng Vá Binh dåi sự lãnh đạo của Giang Thanh Tráng Hồng Văn, Diáu văn Nguyên.... Các tập tuåi trẻ bị khích động, rủ nhau vào Hồng vá Binh, rồi bị tập hợp đi khắp Trung Quác, vào làng vào xóm, đập phá mọi biểu tượng văn hóa là "tên cũ" của xã hội là ý thức, văn hóa cũ, thói quen cũ và phong tục cũ. Cũng theo nhu cầu này, trong tổng số 6,843 ngôi chùa hiện tại, Hồng vá Binh đã ... phá hủy mất mất 4,922 ngôi chùa...

Như thế, dù mang tên là Hồng Binh, hay Hồng vá Binh thì đều là những công cụ được khai sinh từ chế độ cộng sản và nhu cầu biến đổi xã hội, không phải. Tập tay xây dựng cộng đồng nhà nước cộng sản trên nền tảng của gian dối, lừa đảo để tiêu diệt nền luân lý đạo đức của gia đình, xã hội và của tôn giáo.

2. Công bố của Nhà Thờ là gì?

Kinh Thánh là công bố làm nền tảng cho Thiên Chúa giáo. Trước khi Kinh Thánh gồm có 72 quyển, trong đó 45 quyển thuộc phần Cựu Ước và 27 quyển thuộc Tân Ước. Tất cả sao chép chia thành Cựu Ước và Tân Ước. Nói cho dễ hiểu và ngắn gọn trong bài báo là: Cựu Ước là những Giao Ước cũ, những Giao Ước được thực hiện giữa Thiên Chúa và loài người. Tân Ước là phần thực thi những Nghi Thức Hiện Tại Mới để đón nhận nền Cựu Ước. Và Nhà Thờ chính là nơi thực thi công giáo để chia sẻ và thực hiện, lãnh nhận những Nghi Thức trong Hiện Tại Mới trong đời sống tôn giáo của mình.

Thuật ngữ "Cựu Ước", dịch từ tiếng Latinh Vetus Testamentum, nghĩa là "Giao Ước (lời hứa) cũ". Gọi là Cựu Ước vì nay đã có một giao Ước mới (Tân Ước) được thực thi tập giữa Thiên Chúa và loài người, khi Đức Giêsu người Nazareth đến thế gian. Ngày nay rất ít Kitô hữu còn tuân giữ các giáo luật của thời Cựu Ước, nhất là việc kiêng ăn thịt sống. Những luật lệ và tuân giữ Mười Điều Răn. Hơn thế, Mười Điều Răn còn trở thành Giáo Lý căn bản của người Kitô hữu.

Thực vậy, ngay từ khi còn nhỏ, bạn trẻ chúng tôi, dù chưa có hiểu biết nhiều, nhưng đã nào cũng thuộc lòng kinh Mười Điều Răn. Thuộc lòng rồi, hôm nay có người viết lại, tôi tin là không viết sai một chữ nào.

“Đức Chúa Trời có Mười Điều Răn:

- Thờ nhũ t, Thờ phụng và kính mừng Đấng Chúa Trỗi trên hũ t mĩi s.
- Thờ hai, chầu kêu tên Đấng Chúa trỗi vô c.
- Thờ ba, giữ ngày chầu nhũ t.
- Thờ bốn, thờ o kính cha m,
- Thờ năm chầu giữ t ng i,

- Thờ sáu chầu làm s dâm d c,
- Thờ bảy, chầu l y c a ng òi,
- Thờ tám, chầu làm chầu ng d i,
- Thờ chín, chầu mu n v chầu ng ng i,
- Thờ mười chầu tham c a ng i.

M i đi u răn y tóm lại hai s này mà ch : Trỗi kính mừng m t Đấng Chúa Trỗi trên hũ t mĩi s . Sau là yêu ng i ta b ng mình vì Đấng Chúa Trỗi!”

Lúc y đ c nh con v t, chúng tôi chầu ng hi u bi t gì. Nh ng nay ng i nhìn lại, lữ tr năm y đ n nay chầu ng đ a nào ph m vào các t i ác. H n th , còn luôn luôn truy n d y l i cho con cháu n m gi cho th t ch t M i Đi u Răn c a Đấng Chúa Trỗi đ đ c h ng s bình an t trong tâm h n đ n cu c s ng cho chính mình và cho gia đình mình. Cách tích c c h n, tôi nghĩ, m t ng i ch c n th c hi n cho tr n v n M i Đi u Răn ấy trong cu c s ng và giữ gìn vi c thi hành các bí tích m t cách ngay lành thì đã có th làm Thánh. Không! Ph i là b c Đ i Thánh!

B i l , M i Đi u Răn y, v m t tôn giáo là n n t ng giáo lý c b n c a Giáo H i Công Giáo. Nh ng v m t đ i s ng l i là c s c a n n luân lý và đ o đ c c a xã h i. Nghĩa là, M i Đi u Răn y không ch nói lên tính t ng quan và hi p thông gi a con ng i và Đấng Thánh m t cách hoàn m . Nh ng còn là l lu t đ giáo hu n con ng i b c đi trong đàng thi n và là n n t ng đ xây d ng xã h i trong an bình và tr t t .

Th t v y, trong M òi Đi u Răn, ch có ba đi u 1,2,3, là n n t ng c b n, riêng bi t và ràng bu c các Kitô h u vào Đấng Th ng Đ mà h tôn thờ . Các đi u còn lại, đ u có giá tr tinh th n hay v t ch t đ i v i đ i s ng trong xã h i loài ng i.

a. Ràng bu c tinh th n làm cho con ng i đ c bình an h n trong cu c s ng. Đó là các đi u th 4, 9, 10.

Theo ý niệm (định nghĩa) thì sự tôi đã cấu thành tôi ngay trong tôi tôi. Tuy nhiên, với các điều, 4,9,10 nếu không có hành động đi kèm thì rất khó để cấu thành “tôi”. Giữ thích một cách rõ ràng hẳn là: Một kẻ, không có lòng thương hại cho cha mẹ, hoặc kẻ luôn ngược đãi mẹ con họ hàng và chúng người, hay là kẻ mẹ con tham lam của người khác thì luật của xã hội khó có thể bỏ tù những kẻ này. Tuy nhiên, với một đời sống tinh thần thì họ khó mà tránh được những điều mai mỉa vì chính họ và cũng khó tìm được sự bình an và an vui cho mình.

b. Những điều ràng buộc trách nhiệm giữa con người và con người và với xã hội: Điều 5,6,7,8.

Xem thì ngay từ rất xa xưa, trong Mười Điều Răn, là Giáo Lý căn bản của người Công Giáo đã có đến bốn điều nói đến trách nhiệm của con người với con người và con người với xã hội. Những điều này, ngày nay trở thành luật lệ trong mọi quốc gia. Kẻ luật, không phải chỉ là luật các giới răn của Chúa, những còn bao gồm cả pháp luật pháp theo luật lệ của pháp luật đó nữa. Những, những điều này đã trở thành nền tảng luân lý và đạo đức phổ quát của xã hội loài người.

Nếu nhìn theo những sự kiện trên thì Hồng Bình và Nhà Thờ là hai thực thể riêng biệt, khác biệt và đối kháng nhau. Đối kháng trong lý thuyết đến thực hành. Bởi lẽ, một bên là Nhà Thờ là nơi chính trị xây dựng con người trong nền tảng của Yêu Thương, của tình người trong Công Bình, Bác Ái. Hồng Bình đến thực hành đời sống Đạo - Lý trong gia đình cũng như xã hội. Đi xa hơn thì, giáo lý của Tình Thương yêu còn bao gồm cả việc giáo dục, hồng Bình đến con người tìm đến Chân Thiện Mĩ. Đó thế đó, con người có thể đi theo Đạo là Đạo, là Chân Lý và là Sự Sống. Thế đó, họ học biết sự tha thứ cho nhau và tha thứ cho chính kẻ thù của mình. Và nhờ vào lòng bao dung, nền tảng Luân Lý, Đạo Đức của các Tôn Giáo mà xã hội được phát triển và sống an bình.

Trong khi đó, một mặt chi phối người khác, cộng sản đã chính trị xây dựng xã hội trên nền tảng Vô Đạo qua hai chủ thuyết Vô Gia Đình và Vô Tôn Giáo. Nghĩa là, ngay từ căn bản, cộng sản nền tảng luân lý gia đình và nền luân lý đạo đức của xã hội, của tôn giáo. Trên nền tảng này, cộng sản chính trị muốn đào tạo cho xã hội ý tưởng hình nhân với định tính có đầy đủ phẩm chất tàn bạo và gian dối như những người hình Stalin, Mao trịch Đông và Hồ chí Minh, những hình mẫu biểu tượng của hoàn toàn hoàn toàn tuy nhiên trong đôi mắt cộng sản mà mọi cán bộ đảng viên phải noi theo. Những là những biểu tượng vô đạo, bất nhân đáng ghê tởm trong đôi mắt của con người. Bởi:

1. Trong nhà, Hồ chí Minh đã trở nên vai trò của một kẻ vô đạo, bất nhân: Cho đến khi chết,

H&#o có l&#o cũng ch&#ng bi&#t gia ph&# th&#t c&#a mình là h&# H&# hay h&# Nguy&#n (nhi&#u đ&#ng viên lãnh đ&#o c&#a Vi&#t c&#ng ngày nay cũng th&#). Nên H&# ch&#ng bao gi&# th&#p cho b&# m&#, trên danh nghĩa, l&#y m&#t nén nhang! R&#i H&#, cũng th&# tr&#n vai vô đ&#o, b&#t ngh&#a khi hi&#p d&#m tr&#em đ&#i 18 tu&#i cho đ&#n khi ng&#i b&# H&# hi&#p d&#m, ch&#c là nhi&#u l&#n, đ&#n mang b&#u, đ&#n con. T&# h&#n th&#, sau khi N&#ng sinh con, H&# đã ra l&#nh cho Tr&#n Qu&#c Hoàn gi&#t ch&#t N&#ng th&# Xuân đ&# phi tang t&#i ác và t&# b&# đ&#a con c&#a H&#. Có l&#, ngoài H&# ra, trên th&# gian này ít k&# làm đ&#c nh&#ng đi&#u “phi th&#ng” đ&#n nh&# th&#. V&#i gia đ&#nh, v&#c gi&#t N&#ng th&# Xuân, không nh&#ng ch&# làm t&#n th&#ng n&#n luân lý đ&#o đ&#c c&#a gia đ&#nh, c&#a xã h&#i, nh&#ng nó còn ph&#i b&# ràng bu&#c vào trách nhi&#m hình s&# n&#a. Nh&#ng H&# đã không b&# lên án?

2. Ra ngoài xã h&#i. V&#i đ&#n cu&#ng theo đ&#i quy&#n l&#c và r&#p tâm xin làm nô l&# cho ngo&#i bang, H&# đã vi&#t th&# xin phép Stalin đ&# gi&#t dân Vi&#t Nam qua cái g&#i là c&#i cách ru&#ng đ&#t. K&#t q&#a, có đ&#n trên 172000 ngàn ngu&#i Vi&#t Nam theo th&#ng kê c&#a Vi&#t c&#ng đ&#a ra, nghĩa là có đ&#n t&# 7 đ&#n 10% dân s&# i mi&#n b&#c đã b&# H&# gi&#t công khai ho&#c th&# tiêu trong cu&#c cái cách đ&#u t&# đ&# chi&#m đ&#t tài s&#n c&#a nhân dân, c&#a các tôn giáo trong đ&#t 1954-1956. Nh&#ng v&#c phi đ&#o lý này, ngoài H&# chí Minh và băng đ&#ng c&#a c&#ng ph&# ra, ai có th&# làm đ&#c?

Đây có đ&#c k&# là t&#i ác ph&#m đ&#n nhân lo&#i không?

R&#i ra l&#ch s&# s&# có k&#t lu&#n. Nh&#ng cho đ&#n hôm nay, Vi&#t c&#ng v&#n ch&#a ng&#ng l&#i v&#c tuyên truy&#n v&# nh&#ng thành q&#a vô luân, b&#i lý c&#a H&# chí Minh. Đã th&#, còn ngày đêm ra r&# r&#n cán ch&#nh quân và ép bu&#c tr&#em Vi&#t Nam h&#c t&#p v&# “đ&#o đ&#c” c&#a Y. K&#t q&#a, n&#n luân lý đ&#o đ&#c t&# trong gia đ&#nh ra ngoài xã h&#i đã hoàn toàn b&# phá s&#n. Phá s&#n đ&#n n&#i trong nhân gian có câu chuy&#n là Nguy&#n Minh Tri&#t ch&# t&#ch nhà n&#c C&#ng Hòa Xã H&#i Ch&# Nghĩa Vi&#t C&#ng đã thành danh v&#i l&#i m&#i khách n&#i ti&#ng t&#i Hoa K&#: “vào đi các ông, i Vi&#t Nam có nhi&#u gái”.

Khôi hài là l&#i m&#i này đã tr&# thành m&#t hi&#n th&#c xã h&#i. Có th&# nói, c&# b&#c ra đ&#ng là g&#p... gái. Ch&# có m&#t đ&#ng ph&# nào, b&#n xe nào, công viên, bãi bi&#n nào mà không có gái g&#i và các i mãi d&#m trá hình. Th&#m chí, tr&#ng h&#c còn là n&#i g&# tình đ&#i đi&#m cho nh&#ng tên đ&#i cán ho&#t đ&#ng. Có gái mãi d&#m là có t&#i ph&#m. M&# Vnexpress.net m&#t t&# báo trên m&#ng trong h&# th&#ng truy&#n thông c&#a nhà n&#c Vi&#t c&#ng ra là ng&#i ta nh&#c đ&#u, chóng m&#t v&#i m&#c pháp lu&#t. M&#i ng&#i ph&#i r&#ng mình vì các lo&#i t&#i ác mà báo này đăng t&#i. T&# nh&#ng lão già tr&#c tu&#i H&# chí Minh theo g&#ng H&# ph&#m t&#i xâm ph&#m tình đ&#c tr&#em, tr&# v&# thành niên, đ&#n khi b&# đ&#a ra tòa l&#i đ&#c quan cán ng&#i gh&# quan án phán quy&#t là có nhân thân t&#t và t&#ng là c&#u chi&#n binh, viên ch&#c nhà n&#c nên đ&#c gi&#m nh&# ... Đ&#n nh&#ng v&# v&#c gi&#t ng&#i phi tang ch&# vì cái đi&#n tho&#i đi đ&#ng, cái xe g&#n máy hay là mâu thu&#n nh&# nhoi t&# trong l&#p hay hàng xóm.

Là có những người phạm có tính cách côn đồ nghiêm trọng, thu được thành phần có chút học thức, như vợ Nguyễn Đức Nghĩa, một sinh viên của một trường đại học, được liệt kê là trường danh tiếng Hà Nội, Một loại trường mà con cái của những dân hay những người công dân hàng hai (công giáo) không dám mua của họ, những người là các cánh đoàn trường viên chức mới có phần? Hay người phạm của tên đồ tể trường Y Nha Đác ở quê năm. Thay vì mua một cho bạn nhân sau khi đã nhận được 27 triệu đồng để đi mua bạn của bạn nhân để lấy đi các bộ phận mà buôn bán? (Taka2tango có đăng bạn tin này) Những người và này không thấy các quan án Việt cũng như nhß gì họ. Thật là kinh hoàng. Còn những người ác kinh rß y chỉ có thể xuất hiện dưới thời Việt cũng với tiêu chuẩn để được Hß chí Minh. Ngoài ra, chỉ cần không thể tìm ra trong xã hội nhân bản Việt Nam.

Theo đó, nếu trong gia đình nào còn giữ được nền luân lý để được thì hẳn nhiên là họ thu được vào những di sản còn giữ lòng trung thành với tôn giáo của mình. Còn ngoài ra chỉ là bạo ác, gian dối, quyßn lực và vô luân. Sự chúng bao giờ tìm được trong xã hội này người có nhân cùng lúc với cái trường chúng sống trong túi áo! (những chức sống trong tôn giáo nằm trong trường hợp này cũng không có ngoại lệ). Như thế, cũng khó trách xã hội càng ngày càng biến đổi với các loại người phạm càng lúc càng tăng cao. Cũng khó trách niềm tin của giáo dân đổ vào các vị lãnh đạo tôn giáo càng lúc càng xuống dốc. Việc cũng khó tìm ra những lý do để chỉ yß i, bào chữa cho chúng.

Vấn biệt, xã hội nào thì cũng có những người phạm. Nhưng họ ít. Tuy nhiên, người phạm đổ tội nước Việt Nam hôm nay đã gia tăng đến bißn vì Việt cũng đã không biệt tôn trọng nền trường đạo để luân lý của gia đình và tôn giáo. Trẻ em đến trường không được học về Nhân Lễ Nghĩa Trí Tín là gốc sinh của nhân bản, của dân Việt. Trái lại, chúng vào ngày đêm rß giáo dục thanh thißu niên theo giáoßng “đß o đß c” Hß chí Minh. Mà cái đß o đß c Hß chí Minh về phạmßng dißn luân lý, xã hội, chỉ là một tên máu lạnh, cußng sát, với cái chết tß c tß i, oan khuất của Nông thôn Xuân, của bà Nguyễn thôn Năm và hàng trăm ngàn nạn nhân vô tội khác. Hß có là nếu biết hành cho dân tộc Việt, để biệt là tuß i trường hôm nay không?

Tôi những muốn dißm này, người ta để nên ra Nhà Thờ và Hồng Bình thật khó có thể hỏi nên tay nhau đểßng của, chỉ nói chỉ đến chuyển đểßng hành. Bởi, người giáo dân phải giữ Mß i Đß u Rßn Đßc Chúa Trời để có được sự an bình trong cuộc sống của mình, hẳn là việc mua học tập “đß o đß c” Hß chí Minh để phạm tội ác. Phần các đểßng mà tß , liệu có phải có nghĩa cho giáo dân xa lánh các loại tội phạm đến hình này hay không?